VII.fejezet

Mesebeli vacsora

Beni a zajos kaland után ismét felnézett az olvasásból, Papa már az eszközeit szedte össze a gyümölcsösben.

- Már éppen szólni akartam neked, hogy ideje szedelőzködni – mondta a nagyapa. – Hamarosan esteledik, az idő is elkezdett hűvösebbre fordulni. Ideje visszamennünk a házba és felvenni egy pulóvert.

Beni is felkapott pár kerti holmit, úgy masírozott nagypapája mellett a fák között.

- Papa, a növények nem tudnak pulóvert húzni. És a kályha mellé sem tudnak telepedni! Nekik a kertben kell maradniuk éjjel-nappal. Ők nem fáznak?

- Okos kérdés, kisunokám – mondta Papa. – Van olyan növény, amelyiket óvni kell a hidegtől. De olyan is akad, amelyik a hideget és a meleget egyaránt jól tűri. No, csak érjünk be a házba, már olvashatsz is az egyikről.

Amíg Papa elkezdte előkészíteni a vacsorát a konyhában, Beni bekuckózott a közelében és folytatta az olvasást ott, ahova a nagypapája lapozott neki.

Veggi és Beni éppen gereblyézett, amikor Frutti megérkezett a legújabb szerzeményével.
- Nézzétek, varázslámpa – mutatta büszkén. – Tádám!
- Varázslámpa? – lelkesedett Beni.
- Megdörzsölöm – azzal Frutti előbb gyengébben, aztán egyre erősebben kezdte dörzsölgetni a lámpást. – És megjelenik egy dzsinn. Mindjárt... most már tényleg... csak figyeljetek...
- Előbb gurul ki belőle egy dzsipp – viccelődött Veggi.
Hirtelen azonban zuhant a hőmérséklet, és a hideg levegő a vidámságukat is lehűtötte.
- Nem én voltam – mondta gyorsan Frutti, de a biztonság kedvéért messzire dobta a varázslámpát.
Káosz a felhőjén üldögélve egy saját maga fabrikálta termosztátot tartott a kezében.
- Ide tekerem, oda tekerem, hol hideg lesz, hol meleg! Hahaha! – nevetgélt kajánul.
Veggi, Frutti és Beni nagyon mérges volt.
- Káosz kénye-kedve szerint változtatja a hőmérsékletet – mondta Veggi dideregve.
- Vegapolisz növényei nem kedvelik a hőmérséklet-ingadozást – válaszolta vacogó fogakkal Frutti.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít! – vágta rá Beni, és amint elővette a könyvet, az önálló életre kelt, az oldalak saját magukat lapozgatták sebesen, egészen addig, amíg fel nem bukkant Aranyszakáll világító alakja.
- Az alma akkor lesz szép piros,

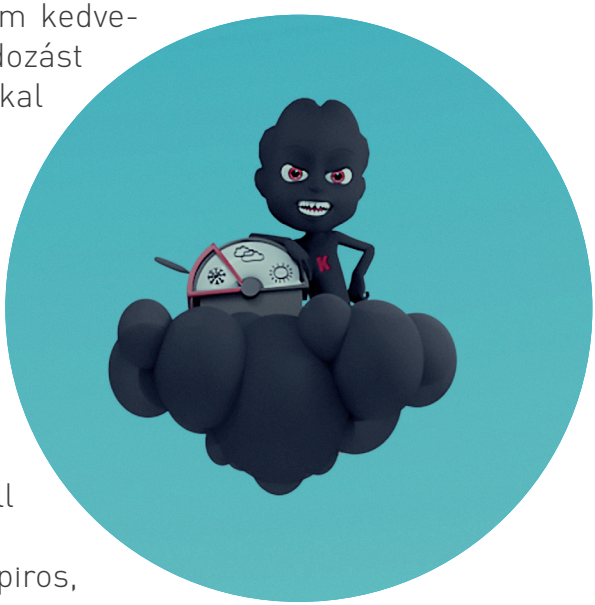

ha nappal meleg van, éjjel pedig hideg – mondta barátságosan.
Több sem kellett Fruttinak.
- Az alma megmenti Vegapoliszt! Gyerünk! – kiáltotta, majd megragadta barátai kezét. Egy toppantással varázslatos almaligetben találták magukat. Amerre néztek, dús termésű almafákat, pirosan gömbölyödő almákat láttak.
- Milyen friss – nyúlt a legközelebbi gyümölcs felé Beni.
- Megleltük az almát, megtörjük Káosz hatalmát – örvendezett Veggi.
- Kóstoljunk bele – noszogatt őket Frutti.
Magukba szívták az alma szupererejét, és új energiával telve tértek vissza Vegapoliszba.
- Káosz, ízleld meg az alma erejét! – kiáltotta Beni az égbolt felé. Szuperhősi pózba vágták magukat, és a belőlük szétáradó almapiros hullám felmelegítette Vegapoliszt, a hőmérséklet ismét a szokásos volt.
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – dühöngött Káosz. Immár hasznavehetetlen termosztátját a felhőjéhez vágta, és tovaszállt.
A három barát elégedetten nézett utána.

- Az alma dzsinniális megoldásnak bizonyult – jelentette ki Veggi, majd jót nevettek.

• • •

Beni összecsukta a füzetet és Papához ment, kíváncsiskodva, mi készül vacsorára.
- Mondd, Papa, a növények egész évben arra készülnek, hogy nyáron teremjenek?
- Tudod, Beni, valóban van olyan időszakuk, amikor pihennek és felkészülnek a következő termésre. De azt is tudnod kell, hogy a növények nem egy időben teremnek. Nagy szerencse ám ez! Amikor már éppen elszontyolodna az ember, hogy már nem jó a görögdinnye és egy évet kell várni a frissre, akkor elkezd érni a szőlő és egy pillanat alatt feledteti a dinnye miatt érzett bánatot! Őszre is tartogat még a természet finomságokat. Ha tovább lapozol, megtudod, miket – kacsintott Benire a nagypapája. – Jó is, ha olvasol róluk, mert akkor, amikor beérnek, már iskolában leszel, nem pedig itt, velem.
Beninek nem kellett kétszer mondani. Elmélyedt a füzetben és úgy érezte, elhomályosul körülötte a világ, és hirtelen egy képzeletbeli tévéstúdióban találta magát két barátja kíséretében.

Frutti és Veggi feszülten várták az első feladványt. Ahogy azt a kvízműsorokban kell, pult is volt előttük: egy-egy fatörzs, az egyiken piros csengő, a másikon zöld. A kezük a

csengő felett volt, hogy bármikor lecsaphassanak rá. Beni járkált előttük fel-alá, kezében papírkártyák a kérdésekkel.
- Mai első kérdésünk – vágott bele Beni. Majd egy kis hatásszünet után folytatta: - A paprika vagy a málna gazdagabb C-vitaminban?
Veggi azonnal rácsapott a zöld csengőre.
- A paprika! – kiáltotta diadalittasan.
- A jó válasz... – mosolyodott el Beni - a málna!
- Persze, a paprika, haha! – gúnyolódott Frutti. – Bár nem mondom, örülnék egy málnaszörpnek ebben a melegben!
- Tényleg szokatlanul meleg van – tűnődött Beni.
A három barát nyugtalanul az ég felé fordította a tekintetét.
Káosz a felhőjén ülve közeledett, ezúttal egy nagy vadászkürt volt nála. Amikor megfújta, különös módon nem hang jött ki belőle, hanem forróság áradt szét.
- Hahaha! Itt a következő kérdés! Hogyan éli túl Vegapolisz a kánikulai hőhullámot? – azzal ismét belefújt a kürtbe.
Veggit, Fruttit és Benit majd' szétvetette a düh.
- A forróságban minden növény elszárad – sopánkodott Veggi.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít – reménykedett Beni. A könyv pedig ezúttal sem lustálkodott. Amint felütötték, a lapjai elkezdtek maguktól pörögni egészen addig, amíg meg nem jelent Aranyszakáll az egyik oldalon.

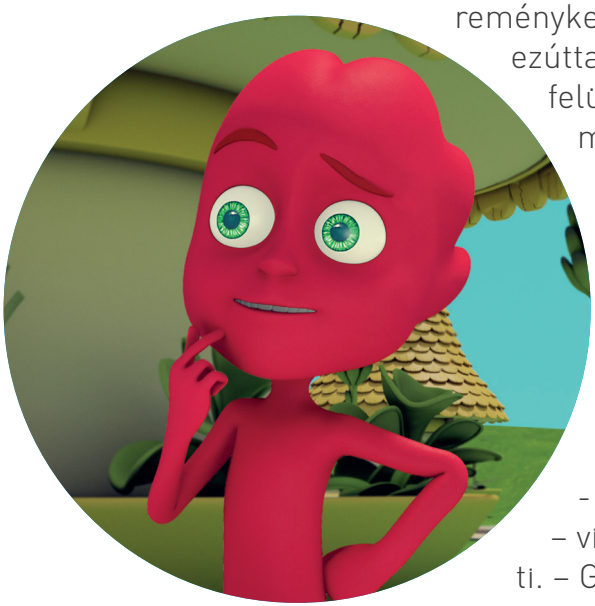

- A szőlő ellen tud állni a melegnek, hála a természetes, fehér viaszbevonatának – mondta megnyugtató hangon.
- Attól hamvas a gyümölcs – vidult a felismeréstől Frutti. – Gyerünk!

Megragadta barátai kezét és egy toppantással el is repítette őket egy csodás világba, ahol szőlőtőkék sorakoztak hatalmas, lédús szőlőfürtökkel.
- Milyen friss – ámuldozott Beni.
- Kóstoljunk bele! – kiáltotta Frutti, és magukba szívták a szőlő szupererejét.
Feltöltekezve tértek vissza Vegapoliszba. Beni az ég felé rikkantott:
- Káosz, ízleld meg a szőlő erejét!
A három barát szuperhős pózt vett fel és a szőlő színeiben játszó hullámot árasztott Vegapoliszra, amely újra életre keltette a várost.
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – mérgelődött a felhőjén Káosz, majd tovaszállt.
Frutti, Veggi és Beni a jól végzett munka örömével nézte a távozását. Amint eltűnt az égboltról, Beni elővette a papírkártyáit.
- A kvízjáték utolsó kérdése: leszüreteljük a munkánk gyümölcsét? – majd Veggivel és Fruttival együtt felszabadultan nevetni kezdett.

• • •

A vetélkedő után a három hős észrevette, hogy Vegapolisz növényei még mindig szomjaznak. Elindultak vízért, de Veggi hirtelen eltűnt az egyik házikóban. Nemsokára odakiáltott Beninek és Fruttinak, akik azt látták, zöld barátjuk nagy vigyorral az arcán feléjük integet. Beni és Frutti odasiettek, és észrevették a Veggi előtt lepellel letakart tárgyat. Próbálták kitalálni a formájából, hogy mi lehet, de egyelőre nem jutottak dűlőre. Velük szemben Veggi állt büszkeségtől dagadva.
- Íme a legújabb találmányom – mutatott mindkét kezével egyszerre a titokzatos tárgyra, majd lekapta róla a leplet. – A Hordozható Vízelosztó 2000!
Barátai a szemük sarkából egymásra sandítottak.
- Öö... ez egy öntözőkanna? – kérdezte bizonytalanul Frutti.

- Az bizony – mulatott Beni.
- Ugyan! – háborgott Veggi. – Az öntözőkanna öntöz, a vízelosztó pedig elosztja a vizet!
Fel akarta venni a találmányát, hogy bemutassa a soha korábban nem látott csodaszerkezet működését, ám elkésett. Mielőtt felemelte volna, egy jégdarab találta el a locsolókannát. Aztán egy másik eltalálta a kezét. A harmadik a fejét. A negyedik Benit. Az ötödik Fruttit. Csak úgy záporoztak a hirtelen rájuk szakadó jégesőben.
- Hahaha! Én is szeretek öntözni! – kárörvendett Káosz. Rá persze egy csepp eső vagy egy darab jég sem esett, hiszen éppen azon a felhőn ült, amelyik ontotta magából a jégvihart.
Veggi, Frutti és Beni a karjukkal igyekeztek magukat védeni.
- Káosz, mindent elpusztít a jégeső – perlekedett Frutti az ellenségükkel.
- És pont a szuper találmányommal kezdi – sopánkodott Veggi.
- Mármint a kannáddal? – kérdezte Frutti.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít – bizakodott Beni. És igaza is volt. A könyvet Aranyszakáll varázslata védte, ezért még a jégeső sem tehetett benne kárt. Beni gyorsan kinyitotta, az oldalak pedig életre keltek, oda-vissza lapozgatva keresték gazdájuk. És Aranyszakáll egyszer csak ott ragyogott teljes fényében az egyik lapon.

- A dióhéj nagyon ellenálló, megvédi a gyümölcsöt – mondta felemelt mutatóujjal a varázsló.
- A dió csonthéjas gyümölcs! Megmentheti Vegapoliszt – kiáltotta Frutti. Tudom hol találjuk, gyertek velem!
Megfogta barátai kezét, toppantott, és már egy dióliget mesés világában találták magukat.
- Milyen frissek – bámult Beni a hatalmas fák között.
- Széttörte a vízelosztómat – szomorkodott Veggi. A többiek csak akkor vették észre, hogy még mindig a jégesőtől horpadt locsolókannát szorongatja.
- Most nincs időnk szomorkodni – szorította meg a karját Frutti. – Kóstoljunk bele!
Nem is kellett többször mondani. Magukba szívták a dió szupererejét, majd feltöltekezve visszatértek Vegapoliszba.
- Káosz, ízleld meg a dió erejét! – rikkantotta Beni, és mindannyian szuperhősként feszítettek. A dió meleg színeiben játszó hullám áradt szét Vegapoliszban, amely kiszorította a jégesőt a városból. Az élet visszatért a szokásos menetébe.
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – károgott a felhőjéről Káosz, majd tovaszállt.
Frutti, Veggi és Beni elégedetten néztek utána.
- Csont nélkül... – kezdte Frutti, majd gyorsan kijavította magát.
- Pardon! Csonthéjjal győztünk.
Mindannyian felnevettek.